



Stichting Kansarmen Sri Lanka

September 2006 Verslag Werkbezoek Sri Lanka

Aanwezigen: Chaminda Fernando, chauffeur en tevens uitvoerder van onze projecten, Jan van der Steen namens de Stichting Kansarmen Sri Lanka te Hernen.

September is het droogteseizoen. Een prima tijd wat betreft het graven van putten. Mijn verblijfplaats dit werkbezoek is goed geregeld. De familie van Chaminda en de lokale bevolking ontvangen me gastvrij.

Ik ben erg benieuwd naar de vorderingen en we bezoeken meteen vanaf de tweede dag de lopende en afgeronde projecten. Onze stichting is in en rondom Kurunegala actief.

De binnenlanden krijgen in verhouding tot de kustgebieden weinig aandacht en hulp van hulporganisaties. In verschillende gastenboeken, van tehuizen die we bezoeken, herken ik alleen het Singalese handschrift, we komen op locaties waar voorheen nog geen westerse mensen zijn geweest.

Bij eerdere bezoeken en projecten hebben we verschillende gemotiveerde mensen ontmoet. Deze schoolhoofden, Boeddhistische monniken, priesters, zusters, onderwijzers, lokale overheden, lokale organisaties zoals onder andere de Women's Development Foundation voorzien ons nu van bruikbare informatie en dragen hoofdzakelijk waterproblemen voor. Samen bezoeken we deze locaties en we kijken of we iets kunnen betekenen. Een ontmoeting met de bisschop van Kurunegala levert naast een warm welkom ook de nodige hulpvragen op.

Soms maken we mee dat de situatie om welke reden dan ook onvoldoende transparant te krijgen is. Erg spijtig maar daar kunnen we niet mee in zee gaan. Tegelijkertijd knaagt het toch een beetje bij de wetenschap dat een eerste levensbehoefte zoals water zeer moeizaam vervuld kan worden.



Het netwerk breidt zich langzaam maar zeker uit en Chaminda is daar, naast de bovengenoemde mensen, een belangrijke schakel in. Hij hoort en ziet onderweg en tijdens zijn rondreizen met toeristen erg veel en weet het op noodzaak in te schatten. Ook heeft hij een grote groep vakbekwame mensen om zich heen verzameld. Tijdens mijn verblijf wordt Chaminda (en ik dus ook) enkele keren voor dag en dauw wakker gebeld door arbeiders van de projecten met vragen.

Iedere dag ontmoet ik weer nieuwe mensen en komen er hulpvragen bij. We rijden van de ene naar de andere locatie. Zien er aangrijpende, trieste situaties, waarbij we soms wel even moeten slikken.

Zomaar een greep uit onze ervaringen.

In de binnenlanden belanden we bij een woongemeenschap. We zien twee mannen op een diepte van 8 meter met hamer en beitel in de steenachtige bodem hakken. Ze leveren een gevecht met de natuur om het water.

Twee zusters die op een respectabele leeftijd de verantwoording en zorg dragen voor een tehuis met 37 niet thuiswonende meisjes.

De zusters staan voor ze klaar, 24 uur per dag, 7 dagen in de week.

Schrijnende individuele problemen zoals ongeneeslijke ziektes en sterfte van de vader waardoor er geen of bijna geen inkomen is. Mensen met een handicap die met een kleine aanpassing een menswaardiger bestaan kunnen leven.

Of na een lange wandeling tussen de rijstvelden plots uit te komen bij een arme plattelandschool met 150 kinderen. We treffen er een waterput, een emmer en enkele stinkende, vervallen toiletten aan.

Tevreden keer ik terug naar Nederland. Ik heb gezien hoe de projecten gestaag vorderen en ik heb interessante, waardevolle, nieuwe projecten verzameld. Genoeg werk aan de winkel! Wederom heb ik veel dankbaarheid van de Srilankanen mogen ervaren.

Elke druppel telt!

Aanvullende, uitgebreide informatie over de verzamelde projecten van dit werkbezoek kunt u vinden op onze website op de pagina **projecten**.



Jan van der Steen